

„Iar dacă S-a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod regele, iată magii de la Răsărit au venit în Ierusalim, întrebând: Unde este regele Iudeilor, Cel ce S-a născut? Căci am văzut la Răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui. Și auzind, regele Irod s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el. Și adunând pe toți arhierii și cărturarii poporului, căuta să afle de la ei: Unde este să Se nască Hristos? Iar ei i-au zis: În Betleemul Iudeii, că așa este scris de proorocul: „Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși Conducătorul care va paște pe poporul Meu Israel”. Atunci Irod chemând în ascuns pe magi, a aflat de la ei lămurit în ce vreme s-a arătat steaua. Și trimițându-i la Betleem, le-a zis: Mergeți și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc și, dacă Îl veți afla, vestiți-mi și mie, ca, venind și eu, să mă închin Lui. Iar ei, ascultând pe rege, au plecat și iată, steaua pe care o văzuseră în Răsărit mergea înaintea lor, până ce a venit și a stat deasupra, unde era Pruncul. Și văzând ei steaua, s-au bucurat cu bucurie mare foarte. Și intrând în casă, au văzut pe Prunc împreună cu Maria, mama Lui, și căzând la pământ, s-au închinat Lui; și deschizând vistieriile lor, I-au adus Lui daruri: aur, tămâie și smirnă. Iar luând înștiințare în vis să nu se mai întoarcă la Irod, pe altă cale s-au dus în țara lor.” (Matei II, 1-12)

ÎPS Justinian Chira, al Episcopiei Maramureșului și Sătmărilor Pastorală de Crăciun

„Praznicul Nașterii Domnului este sărbătoarea care de două mii de ani a adus mângâiere și bucurie pentru toate mamele din lume. Aceste mame, întotdeauna când s-a născut un copil, s-au bucurat, știind că Iisus, Care S-a născut într-o iesle, este Fiul lui Dumnezeu Care conduce cerul și pământul și că El scrie în cartea vieții pe toți copiii ce se nasc pe pământ și le pregătește loc în Împărăția lui Dumnezeu la toți cei ce primesc viață, când se zămislesc în sânul mamei, din împreunarea bărbatului cu femeia lui. Atunci, la zămislire, fiecare făptură care ia chip de om primește suflet viu, suflet nemuritor de la Dumnezeu. De aceea, cel ce îndrăznește să se atingă de acest prunc care a primit viață în pântecul mamei lui ucide un om cu suflet viu și pentru toți cei ce omoară acești copii, înainte de a se naște, pedeapsa va fi mai mare decât a celui ce ucide un om, pentru că aceia n-au lăsat să vină la viață această făptură omenească, să vadă creația care ne vorbește despre Dumnezeu. Copiii se nasc în familie.

Familia este întemeiată de Dumnezeu înainte de a cădea Adam și Eva în păcat. În Rai nu s-au născut copii, însă dacă Adam și Eva nu ar fi călcat porunca lui Dumnezeu și nu ar fi ascultat de satana, răzvrătindu-se împotriva lui Dumnezeu, primii copii s-ar fi născut acolo în Rai și toți ar fi devenit nemuritori. Totuși, în familie s-a păstrat o părticică din bucuriile Raiului. De aceea, familia este un dar de la Dumnezeu. Este un loc în care se poate crea o stare care să facă viața omului fericită. Starea aceasta s-a întunecat, s-a stricat, s-a pierdut când omul a uitat de Dumnezeu și a început să-și facă idoli din pofte și plăceri pământești. Familia atunci s-a pustiit, omul a devenit nefericit. Femeia a devenit roaba bărbatului, femeia nu mai era soția lui, nici

mama copiilor lui, nici copiii nu mai făceau bucurie părinților. Așa a ajuns viața fără de Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu, Care nu S-a zămislit din plăcerea trupească nici din poftă bărbătească, ci de la Duhul Sfânt, a reabilitat starea paradiziacă pe pământ. Participând la nunta din Cana Galileii, a binecuvântat nunta prin lumina evangheliei Sale, a readus în familia în care sunt respectate poruncile lui Dumnezeu atmosfera Raiului”. IPS Justinian precizează că bărbatul “nu are dreptul să fie un desfrânat, ci bărbat al unei singure femei, un bărbat curat, un om care cinstește și iubește curăția, cum iubește monahul fecioria.

Femeia ține în cămin focul sacru al iubirii. Ea, femeia, nu lasă să se stingă acest foc, focul dragostei, care se întreține, care se alimentează de două izvoare sfinte, netrecătoare: dragostea de bărbatul ei și dragostea de copiii ei. Această dragoste nu lasă să se răcească căldura din familie, căldura din casă și așa fericirea se păstrează în cămin întotdeauna. Copiii culeg putere din ochii tatălui lor, din privirea mamei lor, din bunătatea și din frumusețea tatălui lor, care are viață cinstită și curată, și de aceea copiii cresc, ascultă și se mândresc cu tatăl lor și se încălzesc și cresc cu căldura ce vine din inima și din cuvintele mamei lor. Vă rog părințește să apărați familia. Este cea mai importantă și sfântă poruncă a lui Dumnezeu. Să aveți grijă de copii. Copiii sunt cea mai frumoasă și scumpă comoară a țării noastre, a satelor și orașelor din România. “Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți” (Mt. 19, 14) poporul român nu și-a pierdut inocența, frumusețea și bunătatea copiilor. Vă spune acest lucru slujitorul sufletului vostru”. Dincolo de aspectul comercial, văzut și necesar vieții noastre sărbătoarea Nașterii Domnului aduce în fața noastră dragostea cu care Dumnezeu ne-a iubit. De obicei nașterea unui prunc aduce bucurie doar într-o familie, însă vedem că aici întreaga creație este chemată să se bucure.

Minunea Nașterii Mântuitorului are loc sub semnul misterului, ea va fi simțită la început doar de câteva persoane – păstori, magii –, care o vor vesti însă celor din jurul lor. De asemenea lumea spirituală – îngerii, sunt și ei prezenți aducând laudă lui Dumnezeu. Nu va rămâne ascunsă ci reținută printre altele în Evanghelia Sfântului Apostol Matei și în cea a Sfântului Evanghelist Luca. Este cel mai de seamă eveniment de la creația lumii, un eveniment ce are loc în tăcere și intimitate, neștiut, necunoscut de nimeni dar făgăduit de Însuși Dumnezeu (Facerea III, 15) și așteptat de întreaga omenire. Sub chipul pruncului nevinovat Dumnezeu ne reamintește de vocația noastră, de purtători ai chipului Său ce tindem spre asemănarea cu El. A sfințit natura umană pe care și-a asumat-o în întregime exceptând păcatul. Este cu adevărat o schimbare de direcție în istoria întregului neam omenesc. Despre aceasta Sfântul Apostol Pavel spunea că nu mai suntem în starea de robi, de fii nelegitimi ci am primit prin Întruparea Fiului lui Dumnezeu statutul de fii legitimi și moștenitori ai Împărăției Sale (Galateni IV, 4-7). Sfântul Grigorie Teologul are un cuvânt foarte frumos la acest mare praznic al creștinătății: „Hristos Se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri, Întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! "Cântați Domnului tot pământul" (Psalmul 95, 1), iar ca să le spun pe amândouă, cerurile să se veselească și să se bucure pământul pentru Cel ceresc, Care Se face acum pământesc. Hristos este în trup; veseliți-vă cu bucurie și cu cutremur!: cu cutremur din pricina păcatului, iar cu bucurie din pricina nădejdi”. Este o sărbătoare a bucuriei, a dragostei divine ce se manifestă într-un chip mai profund și mai legat de noi oamenii pentru ca noi la rândul nostru să răspundem iubirii lui Dumnezeu.

Pentru Sighet Online, Alexandru Lucian, student la Facultatea de Teologie din Iasi